

Το γρασίον του «Φρουρού» κείται εντός του παρά την πλατείαν βιβλιοπωλείου του κ. Νικολάου Τσιούπαττ.

ΦΡΟΥΡΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ

Εκδίδεται καθ' εβδομάδα

Συνδρομή προπληρωτέα
Εν τῇ Ἐπαρχίᾳ Λευκάδος εἰς τὰς λοιπὰς Ἐπαρχίας
Κατὰ τοιμημίαν δραχ. 2. Ἐξωμην. δὲ 4. Ἑτάρια δὲ 7.

Δυντακτῆς καὶ Διευθ. τῆς I. Γ. Καρύδης | οὐδὲν δημοσιεύεται δωρεάν

Ο ΦΙΚΙΩΡΗΣ

Τέλος πάντων! Ἐξωντώθησαν ὁ Ταγματάρχης Φικιώρης καὶ οἱ τέσσαρες ὀπαδοὶ του, οἱ ἀποτελέσαντες τὴν ἐπίφοβον ἐκείνην εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Πολιτείαν συμφορὴν!!

Ὁ ἀθλιὸς γέρον Φικιώρης, ὁ βυσοδομήσας τὴν ἀνατροπὴν τοῦ ἐπυροχρισθέντος Πολιτεύματος ἐπλήρωσε τὸ προξικόπημά του τοῦτο διὰ μιᾶς σφαιρας, ἧς διεμέλισε τὸ γερωνικὸν του κρανίον.

Ἡ τάξις καὶ ἡ ἀσφάλεια ἀποκατέστησαν πλέον, ἢ δὲ Ἑλληνικὴ Πολιτεία τώρα, ὅποτε ἐξέβαλεν ἐκ τοῦ μέσου τὸ ἐπικίνδυνον ἐκεῖνο γερωνίδειον, ἀγέπ.ευ.σε καὶ κοιμάται τὸν ὕπνον τοῦ δικαίου.

Ἄς μὴ λησιμονήσῃ ὁμως ἐν κερὸν καθήκον, τὸ ὅποιον ἔχει πρὸς τὸν Στρατόν της, τοῦτο δὲ εἶνα μὴ φανῇ ἀγνώμων καὶ ὡς μὴ γνωρίζουσα νὰ ἀνταμειβῆται πρὸς αὐτὴν παρεχομένης ὑπηρεσίας.

Καὶ τὸ καθήκον, ὅπερ τῇ ἐπιβάλλεται σήμερον, εἶνε νὰ σέψῃ μὲ τὸν ἀθάνατον τῆς δόξης σέφανον τὰ μέτωπα τοῦ γενναίου ἀξιωματικοῦ της καὶ τῶν ὑπ' αὐτὸν 176 Ἑλλήνων στρατιωτῶν, οἱ ὅποιοι ὀρθοὶ καὶ γενναίως ἐπολέμησαν καὶ ἐπήνεγκον τὸ ἥρωϊκὸν ἐκεῖνο κατόρθω-

μα, τὸν φόνον δηλαδὴ ἐνὸς γέροντος καὶ ἠδυνήθησαν τοιοῦτοτρόπως νὰ ἐξυλασθῶσι τὸ στίγμα, ὅπερ ἐνεκολάφθη εἰς τὸν Ἑλληνικὸν Στρατὸν κατὰ τὸ 1897.

Ἡ βάρβαρος Γαλλία βεβαίως τώρα εἶνε ἀναγκασμένη νὰ καλύψῃ ἐξ αἰδοῦς τὸ πρόσωπον, ἀπέλιαντι τῆς γενναϊόφρονος καὶ φιλελευθέρου Ἑλλάδος, διότι δὲν ἔπραξε διὰ τὸν ἀναρχικὸν Γερὸν, ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ἡ Ἑλλὰς ἔπραξε διὰ τὸν παράφρονα Φικιώρη.

ΕΒΔΟΜΙΑΣ ΑΙΜΑΤΟΣ

Ἡ ἐβδομάς αὕτη κάλλιστα ἐκτελεσθῆναι νὰ ὀνομασθῆ ἑβδομάς αἵματος, καθόσον ὑπῆρξαν, ἀτυχῶς, λίαν γόνιμος εἰς ἐγκλήματα, αἵματα ἐνεσπειραν τὸν τρόμον καὶ τὴν φρίκην.

Εἶνε ἀληθές ὅτι ἡ Λευκάς ἄλλοτε ἐγένετο τὸ θέατρον ἐγκλημάτων στυγερωτάτων καὶ ἡ δημοσίος ἀσφάλεια ἐπὶ τοσοῦτον εἶχε κλονισθῆ, ὡς πλήρης ἐπεκράτησε τρομοκρατία καὶ αἰδεῖς ἦτο κύριος τῆς τιμῆς, τῆς ζωῆς καὶ τῆς περιουσίας του.

Ἄλλ' ἐκείνη ἡ ἐποχὴ παρῆλθε τὰ κακοποιὰ σοικεῖα ἐξωντώθησαν ἅπαντα, καὶ ἀποκαταστάθη καὶ πάλιν τῆς δημοσίου ἀσφαλείας, ἡ Λευκάς ἀνεπνεύσεν. Ἦδού ὁμως ὅτι παραδόξως καὶ πάλιν,

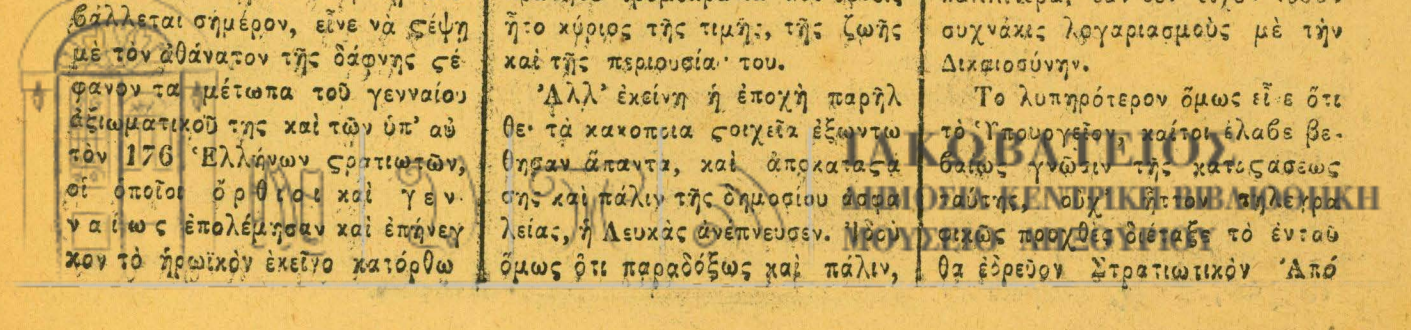
καὶ εἰς ἐποχὴν μάλισα καθ' ἣν ἡ οἰκονομικὴ καταστάσις εὕρισκεται εἰς σημεῖον ἀξιοθρήνητον καὶ ἀπελπίς διεξάγεται ἀγωνίᾳ περὶ ξηροῦ ἄρτου, εἶδον ὅτι καὶ πάλιν ἐπανερχόμεθα εἰς τὸ πρῶν καθεστὸς καὶ ὑπὲρ ποτε θρασῦ ἀναφαίνεται τὸ ἐγκλημα.

Τὴν μίαν ἀνθρωποκτονίαν διαδέχεται ἄλλη καὶ τὰ ἐγκλήματα τελοῦνται σωρηδόν, δύο δὲ στυγεροὶ φόνοι διαπράττονται ἐντός μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς ἡμέρας. Ἡ Λευκάς μεταβάλλεται εὐρηνης εἰς πεδίον αἰμοχαροῦς καὶ τὸ αἷμα ρεεῖ ποταμηδόν.

Ἐθανόν τὰ αἰματηρὰ ταῦτα δράματα νὰ ἐπακολουθήσῃσι καὶ ἕτερα καὶ νὰ κλονίσῃσι τὴν δημοσίον ἀσφάλειαν καὶ τὴν εἰς τοὺς νόμους τῆς Πολιτείας πεποιθῆσιν τῶν πολιτῶν.

Ἄς εὐχθῶμεν ἵνα τὸ κακὸν σματήρηθῃ ὥς ἐδῶ μόνον καὶ σκεψοῖς ὀρθότεραι νὰ ἐπικρατήσῃσι παραταῖς φιλέργοις χωρικοῖς, αἰνέας, δι' ἀσήμαντον πολυλακίς ἀφορμῆν, σφαιροῦσι τὴν ζωὴν τοῦ πληθίου, ἐνῶ ἔπρεπε νὰ γνωρίζωσιν ὅτι ἡ οἰκονομικὴ αὐτῶν καταστάσις θὰ ᾖ ὁποῦ καλλιτέρα, ἐὰν δὲν εἶεν τόσον συχνάκις λογαριασμοῦς μὲ τὴν Δικαιοσύνην.

Τὸ λυπηρότερον ὁμως εἶνε ὅτι τὸ ὕπουρο γέγονε καὶ τοῖς ἐλαβε βεβαίως γνῶσιν τῆς καταστάσεως ταύτης, ὅτι τὸ ἀληθές ἐστὶν ὅτι οὐκ ἔστιν ἀσφάλεια, ἡ Λευκάς ἀνεπνεύσεν. Ἦδού ὁμως ὅτι παραδόξως καὶ πάλιν, θὰ ἐδρεθῶν Στρατιωτικὸν Ἄπο

ΔΙΕΦΘΑ

— Η πείνα έφτάτο ήδη να κρούη τα θύρα: «Απλ'προσφρήθηκεν ότι ει χωρόν 'Αγιον Πετρον πολλοί οικογενεῖαι ως αποκλειστικῶς αὐτῶν προσήν μεταχειρίζονται χόστ'α νεκροτάτα.

* Έκαστος δύναται να συντασῆ κατὰ ποσὴν ἢ κατασχαι, αὐτὴ θ'α χειρτερεύη ἀρχιμένον τοῦ Σεπτεμβρίου, ὁπότε πᾶς πορὸς ἐπιπνεῖ πλέον.

— Φρονοῦμεν ὅτι δίκαιον εἶνε ἵνα ἡ Φιλαρμονικὴ παιδικὴ ἐνίσταε καὶ εἰ τὸ Κολλούντελ, ἐνθα δύναται να προσερχῶνται ἅπασαι αἱ τάξεις τῆς κοινωνίας μας.

Περί τοῦτου κηρύσσμεν παρὰ συμπολιτῶν μας παραποία, ἕτινα παρακαλοῦμεν τὴν Ἐπιτροπὴν τῆς Φιλαρμονικῆς νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν.

* Ἐν καθήκοντι δὲν πρέπει νὰ παρασιωπήσωμεν ὅτι κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας τῶν ἐγκλημάτων ἢ δουλοπρεπείας τοῦ Υπομακάροχ, κ. Ἰωαννίδου ὑπῆρξεν ὄντως ζηλευτὴ καὶ ἀξία ἐπαίνου. Βυθῶ ὡς ἀνγγέλιον αὐτῶ εἰ δύο φωνὰ καὶ αἱ δύο τουματισμοὶ μετὰ τοσαύτης προεβῆ δραστηριότητος, ὥστε ἐνταῦς τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἄλλοι μὲν τῶν δραστῶν συνελήθησαν, ἄλλοι δὲ συναγῆθησαν νὰ προσελθῶν εἰς τὰ ἀρχὰ καὶ εἰς τὴν ἀνοικτήτῃ ἢ κλονισθεῖτα πρὸς στιγμὴν τάξει.

— Ἐδημοσιώθη Β. Διάταγμα, διὰ τοῦ ὁποίου συνιστᾶται Ἀρχηγίον Χωροφυλακῆς.

— Μεθ' ὅλας τὰς πρὸς τὸ Υπουργεῖον παραστάσεις τῆς Μικρασιατικῆς καὶ τῶν ἄλλων ἀρχῶν ὅτι εἶνε λίαν ἐπικίνδυνον διὰ τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν ἐντὴ πεδίασει ταύτῃ νὰ ἀναχωρησῇ ἐντεῦθεν Στρατ. Ἀπόσπασμα, τὸ Υπουργεῖον καὶ γὰρ τηλεγραφικῶς πάλιν διέταξε τὴν ἐσπευσμένην διὰ Ἐκβασιρῶν ἀναχώρησιν αὐτοῦ. Τὸ ἀποσπασμα ἀναγγεῖ σήμερον, αὐτῶ, ὅτι φάσκει ἡ Κυβέρνησις ἀπεράσειε τὴν προγραφεὶν τῶν Λευκαδίων.

— Ἀρρίκοντο γὰρ ἐκ τῶν λουτροῦν Αἰδίου καὶ Ἰπάτης ὁ Ταγματάρχης τοῦ Πατρικίου κ. Γεώργιος Κοκοτάκης μετὰ τῆς ἡλικίμου κούρας τοῦ

Δημοτικὸν Συμβούλιον Συνεδρίασις 9 Ἰουνίου

Συνελθόν τὸ Δημοτ. Συμβούλιον καὶ λαβὼν ὑπ' ὄψιν τὴν πρότασιν τοῦ κ. Δημαρχοῦ ὅπως ἐκ μερῶς τοῦ Συμβουλίου ἐκφρασθῆ εὐχὴ πρὸς τὴν Διοίκησιν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος διὰ τὴν ἀφαίρισιν τοῦ ἀνατοκισμοῦ ἐπὶ τῶν καθυστερηθεισῶν χρεωλυτικῶν ἐξαμηνιαίων ἐρσεων τοῦ ὑφισταμένου πρὸς αὐτὴν δανείου, παρεδέξατο τὴν προτασιν ταυτην ὁμοφώνως, ἀναθέσαν ἅμο εἰς τὸν κ. Δήμαρχον ὅπως ἐκφρασῆ τὰς εὐχαριστίας τοῦ Δημοτ. Συμβουλίου πρὸς τὴν Διοίκησιν τῆς Τραπεζῆς διὰ τὴν ἐν γενεῖ συμπεριφορᾷ, ἣν αὐτὴ ἐπεδείξατο πρὸς τὸν Δῆμον ὅσον ἀφορᾷ τὸ δάειον ταῦτο, παρεκάλεσε εὖ ἅμα τὸν κ. Δήμαρχον, ἵνα διὰ παντος μέσου ἐπισπευσῇ τὴν ἐξοφλήσιν τοῦ ὑπρλειπομένου ποσοῦ.

Ἐχορήγησε πλήρη τὴν ἐξουσίαν εἰς τὸν κ. Δήμαρχον ἵνα καθάρριπτη πᾶν ἐμπόδιον ἀποφραττον δημοτικὴν ὁδόν, εἰ δὲ νομίζοντες ὅτι ἀδικουῦνται, ἅς καταφεύγωσιν εἰς τὸ Δικαστήριον, ὅπως μὴ περιπλέκηται ὁ Δῆμος εἰς ἀγωγὰς καὶ παρακωλύηται ἡ ἐνέργεια τοῦ Δημοσχοῦ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν δημοτικῶν ἐργων.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

Δημοσιεύσεως καὶ τοιχοκολληθεως αἰτησεως.

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 189 τοῦ 1900 ἀποράσεως τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐν Λευκαδί Πρωτοδικῶν διατάχθη ἡ ἐν περιλήψει τοιχοκολλησις καὶ δημοσιεύσις εἰς τὰ πρᾶ τοῦ ἀρθροῦ 677 Πολ. Δικονομικῆς ὁριζομένη μέρη, τῆς ἀπὸ 15 Μαΐου 1900 αἰτήσεως τοῦ Ἀθανασίου Τρωϊάνου τοῦ Σωτηρίου

κατοίκου τῆς πόλεως Λευκάδος τοῦ Δήμου Λευκαδίων, κατὰ τῆς Ἀγγελικῆς Σ. Ἀγγελοκούλου συζύγου τοῦ ἀνωτέρω Ἀθανασίου Τρωϊάνου κατοίκου ὠσαύτως.

Προκειμένου νὰ ἐγείρη ἀγωγὴν περὶ διαζυγίου ὁ Ἀθανασίος Τρωϊάνος ἀπὸ τῆς συζύγου του.

ΔΡΑ ΤΑΥΤΑ

Δημοσιεύεται ὅθεν ἡ περιλήψις αὐτὴ διὰ τῆς ἐνταῦθα ἐκδιδουμένης εφημερίδος ὁ «Φρουρὸς» δημοσιευθήσεται καὶ τοιχοκολληθήσεται ὡς διατάσσει τὸ κῆθρον 677 Πολιτικῆς Δικονομίας.

Ἐν Λευκαδί τῆς 22 Ἰουνίου 1900

Ὁ πῆρξ. δικηγόρος τοῦ Ἀθανασίου Τρωϊάνου Πέτρος Κατωπόδης

ΕΔΩΚΟΙΗΣΕΙΣ

Ὁ συμπολίτης μας Γεώργιος Δρακάτος ῥάπτις ἐσχάτως ἐφοιθῆς ἐξ Ἀθηνῶν ἐνθα πρὸ πολλῶν ἐτῶν εἰργάζετο εἰς διάφορα ῥαπτικὰ καταστήματα, εἰδοποιεῖ τὸ Σ. Κοινὸν ὅτι κατασκευάζει ἐνδυμασίας πολιτικῆς καὶ στρατιωτικῆς ἡγχυμένης κομψότητος καὶ σερεότητος καὶ καθ' ὅλα ἐφαμιλοῖς τῶν Ἀθηνῶν.

Τὸ ῥαπτικὸν κεί-ται πλησίον τοῦ ἐμπορικῶ καταστήματος τῶν κ. ἀδελφῶν Ἀρέθα καὶ ὀπισθεν τοῦ Ἀγίου Σπυριδῶνος.

Ἐκατὸν (100) δραχμῶν βιβλία δύνασθε νὰ ἐκλέξητε ἀπὸ τὸ Ἐκδοτικὸν Κατῆσμα τοῦ κ. Π. Φέξη, τοῦ ὁποίου ἀντιπόσωπος ἐνταῦθα τυγχάνει ὁ βιβλιοπώλης κ. Ν. Τσιρίμπασης, εἴαν πληρῶνητε μόνον 5 δραχ. κατὰ μῆνα.

Παρα τῶ ἰδίῳ κ. Τσιρίμπασῃ πωλοῦνται ἐξελτία προοιδασμοῦ τῶν δημοτ. Σχολείων ἀρρένων καὶ θηλέων.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΜΕΣΤΡΙΟΥ